

La inaugurarea unui studio de teatru al artiștilor amatori

Sub egida Organizației sindicale a Combinatului poligrafic „Casa Scînteii” și cu ajutorul generos al Teatrului Național din București, a luat ființă, la Clubul sindicatului, Studioul de teatru „Marcel Anghelescu”. Echipa de actori amatori, alcătuită din muncitori tipografi, a onorat numele ilustrului actor, printr-un spectacol de aleasă înută artistică, demn de a concura cu succes în ediția a II-a a Festivalului național „Cîntarea României”.

Acest spectacol inaugural se distinge, în primul rînd, prin tema sa de stringentă actualitate: integrarea în muncă a tînrului și cucerirea, prin muncă, a unei dominante morale care-i structurează o nouă personalitate; etica muncii îl învață să-și identifice interesul propriu cu cel al colectivității. Piesa Un băiat de nădejde de Virgil Stoenescu și Nicuță Tănase, scrisă într-un stil alert, de reportaj cinematografic, urmărește tribulațiile tînrului Răduș; conștiința

sa, încă neformată, se călește în mijlocul echipei și sub îndrumarea maistrului; eroul, la un moment dat, vulnerabil în fața unor influențe nefaste, devine o exemplară conștiință muncitorească.

Tinerii actori au dăruit rolurilor autenticitatea trăirii. Desigur, în aceasta vedem și o reușită artistică și pedagogică a regizorului Victor Moldovan, sub bagheta căruia a fost pregătit spectacolul. Victor Moldovan e bine cunoscut pentru talentul său de pedagog de artă, munca sa cu amatorii fiind încununată cu un premiu și la ediția precedentă a Festivalului național „Cîntarea României”.

Din echipa de interpreți s-au afirmat, cu pregnanță, protagoniștii: Virgil Pîntea (Răduș) — care a desfășurat, cu naturalețe, un joc complex, compus din timidități, din gingășii fermecătoare-stingace și din izbucniri adolescenține — și Iluska Steliana (Sanda) — ingenuă, cu

o bună stăpînire a rostirii replicilor și a gesticii, vînd o inteligență actoricească formată.

O bună impresie au lăsat și Nelu Hutart (Chelie) și Eugen Baraga (Ploieșteanul). Primul a realizat un autentic „golan stilat”, împletind eleganța mișcării cu o violență amenințătoare; cel de-al doilea a făcut o figură simpatcă, înfățișînd, cu gesturi febrile, tăiate la jumătate de bruste rețineri, și cu bilbulăla începuturilor de frază, o natură care se dăruie cu însuflețire, dar care n-ar vrea să înoportuneze.

Ferder Adrian (Regizorul), Buburuz Constantin (Marin Toacă), Racu Săvel (Ioniță Bozolan), Parashiv Marin (Jean), George Ioniță (Neagu Mircea) au reușit să însuflețească cîteva roluri mai schematice sau episodice, ridicîndu-le la cota de calitate necesară desfășurării spectacolului, fără decalaje, și contribuind la realizarea acelei varietăți în unitate, atît de dorită și în spectacolele profesioniștilor.

Scenografia Diane Popov a fost concepută în spiritul reportericesc al textului. Panouri cu fotografii, ilustrații ale locurilor acțiunii dramatice, au subliniat convenția.

Constantin Radu-Maria

Două noi piese de teatru

Semnalăm cu plăcere apariția a încă două piese de teatru, în două dintre revistele noastre de cultură. Este vorba despre Scoica de lemn de Fănuș Neagu — publicată în revista „Luceafărul”, XX,

nr. 51(816), din 17 decembrie 1977, — și despre Horea de Darie Magheru — revista „Astra” nr. 4 (109), decembrie 1977, număr cu conținut variat și înută grafică modernă. Două inițiative cu atît mai demne de a fi salutate, cu cît editurile nu publică, de obicei, piese de teatru, decît după reprezentarea lor pe scenă. (Atunci, și nici atunci!).

Amintim aici cã revista „Astra” a anunțat, cu acest prilej, deschiderea paginilor sale și altor texte dramatice, colaborînd astfel, și prin spațiul său grafic, la cea de-a doua ediție a Festivalului național „Cîntarea României”.

C. R. M.